

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 21.12.1962, sp. zn. 9 Tz 46/62, ECLI:CZ:NS:1962:9.TZ.46.1962.1

Číslo: 19/1963

Právní věta: K naplnení trestného činu ublížení na zdraví (§ 221 a § 222 tr. zák.) nestačí, aby pachatel úmyslně vykonal něco, čo spôsobilo ublížení na zdraví, ale je treba, aby jeho úmysel smeroval aj k vlastnému ublížení na zdraví.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 21.12.1962

Spisová značka: 9 Tz 46/62

Číslo rozhodnutí: 19

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trestný čin, Ublížení na zdraví, Zavinění

Předpisy: 140/1961 Sb. § 221

§ 222

§ 224

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkom Okresného súdu v Čadci bol obžalovaný uznaný vinným trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, 4 tr. zák. za to, že 3. marca 1962 na maškarnom plese v Kysúckom Novom Meste úmyselne zapálil masku, znázorňujúcu ľadového medveďa, pričom D. utrpela popáleniny II. a III. stupňa a zraneniu 19. marca 1962 podľahla.

Za to bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 a pol roka. Odvolanie obžalovaného a jeho manželky, kde títo vytýkali nesprávne právne posúdenie činu, bolo uznesením krajského súdu zamietnuté.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona, podanú predsedom Najvyššieho súdu, uznesenie krajského súdu zrušil a tomuto súdu prikázal, aby o odvolaní obžalovaného znovu konal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Predseda Najvyššieho súdu v sťažnosti pre porušenie zákona, podanej v prospech obžalovaného, vytýkal nesprávne právne posúdenie veci a navrhuje, aby napadnuté uznesenie bolo zrušené.

Najvyšší súd preskúmal správnosť napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré tomuto predchádzalo

a zistil, že zákon bol porušený.

Skutkové zistenia, ktoré urobil okresný súd, sú v podstate správne. Niet však v procesnom materiáli dostatok opory pre záver, že by obžalovaný bol zapálil masku preto, aby poškodenej spôsobil ublíženie na zdraví.

Ako z procesného materiálu vyplýva, obžalovaný, ktorý podľa charakteristiky, založenej v spise, vedie riadny rodinný život, a má celkove dobrú povesť, si počínal nezodpovedne, keď – podľa svojej výpovede – chcel majiteľku masky postrašiť tým, že zapálil vatú, z ktorej bola maska zhotovená. Vzápätí na to sa snažil obžalovaný vzniklý oheň ihneď uhasiť, ale D. utiekla a začala pobežovať po sále.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný k veci udal okrem iného, že mal za to, že vata „len zaškvrcí a potom zhasne“, a že teda následok – a to ani ublíženie na zdraví, nepredvídal. Za takého stavu veci nie je pochybné, že obžalovaný zapálil vatú na poškodenej úmyselne a nie azda nejakým nedopatrením. K naplneniu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 tr. zák. však nestačí, že páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je treba, aby jeho úmysel smeroval aj k vlastnému ublíženiu na zdraví.

Z okolností prípadu vyplýva, že pre takýto záver nemali súdy dostatočné podklady.

Pravda, obžalovaný sám vypovedal o tom, že mal zlosť na masku, pretože vata z nej nalepila sa mu na šaty. Nie je však vyvrátená jeho obhajoba, že si neuvedomoval, že vata môže vzplanúť a nepredvídal tak možné nebezpečné následky svojho počínania, ale ani to, že by mohol poškodenej ublížiť na zdraví. Opačný záver nie je možno urobiť o správaní sa obžalovaného, ak sa prihliadne ako na osobné založenie obžalovaného, tak aj na okolnosti prípadu. Ak by obžalovaný bol predvídal vzplanutie vaty, musel by si súčasne uvedomiť, že by to vzápätí mohlo ohroziť osobu oblečenú do masky na jej zdraví. Takéto reagovanie na nepatrnú ujmu spôsobenú mu maskou, nie je ničím motivované. Pre neadekvátne reagovanie obžalovaného na to, že sa o neho maska otrela, nie je podklad ani v skúške na alkohol v krvi, keď – aj keď s oneskorením asi 6 hodín – podľa zápisnice o vyšetrení na alkohol hladina alkoholu v krvi nebola u obžalovaného vôbec zvýšená.

Z tej skutočnosti, že obžalovaný zapálil masku pri príležitosti tanečnej zábavy, kde v blízkosti bolo mnoho ľudí, je treba dôvodiť, že si obžalovaný skutočne nepredstavoval, že by došlo k závažnejším následkom.

Preto Najvyšší súd dospel k záveru, že v správaní sa obžalovaného je treba vidieť trestuhodnú nedbanlivosť, lebo z okolností prípadu – použitia ohňa proti oblečenému človekovi – mal a mohol si tento uvedomiť možnú ujmu na zdraví poškodenej. Mal byť preto obžalovaný za týchto okolností uznaný vinným trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 tr. zák. Ak krajský súd pochybenie okresného súdu v tomto smere nenapravil, porušil zákon. Bolo preto treba napadnuté uznesenie zrušiť a Krajskému súdu v Banskej Bystrici uložiť, aby vo veci znovu konal a rozhodol.